

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVIER XARGAY I OLIVA

Centenari | El Club Natació Banyoles ha fet cent anys i ho ha celebrat amb una sèrie d'actes —alguns d'artístics (exposició de fotografies, inauguració d'una estàtua...) i altres d'institucionals, com la visita del president del Comitè Olímpic Espanyol, Alejandro Blanco. I és que, com qui no vol la cosa, el CN Banyoles deu ser l'entitat esportiva gironina que ha aportat més esportistes als jocs olímpics des de la dècada dels anys seixanta (amb el nedador Joaquim Pujol) fins a l'actualitat (com el remer serinyanenc Aleix Garcia i l'atleta Esther Guerrero). Són un total de vint-i-vuit participants entre rem, natació, atletisme i triatló. En un acte majoritàriament en castellà, per deferència envers el president del COE, aquest va voler destacar la tasca formativa de l'entitat, a la qual aviat concedirà la placa olímpica, la distinció més alta que concedeix l'ens a les entitats que han fet una llarga trajectòria de promoció de l'esport i la competició.

Casa dels Lleons | Algun cop hem parlat aquí de la preocupació que el manteniment del patrimoni banyolí és un tema recurrent en alguns àmbits. Per això mateix és motiu de satisfacció que, finalment —i ja era hora—, l'Ajuntament hagi aprovat declarar bé cultural d'interès local (BCIL) la Casa dels Lleons. I, de la mateixa manera que ens vàrem queixar quan l'equip de govern va rebutjar una proposta favorable al patrimoni, ara tampoc acabem d'entendre per què no hi ha pogut haver unanimitat: una sola abstenció perquè troba que es va en retard.

Premi d'interpretació | L'actor espanyol David Marcé ha guanyat el Premi Humphrey Bogart al millor actor protagonista d'una pel·lícula estrangera en la quarta edició del Festival Internacional de Cinema IMAGO, un festival italià que vol promoure els films independents i encoratjar l'experimentació del llenguatge cinematogràfic. *Sin él*, títol de la pel·lícula, és un thriller de terror dirigit per Emilio

>> Cartell de la pel·lícula de David Marcé.
(Foto: FILMAFFINITY)

Martínez-Borso que es va estrenar l'octubre de 2024 en el marc de la quinzena edició del Festival de l'Audiovisual Català - Som Cinema.

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

Memòria històrica | El títol d'aquesta nòtula és causat per l'exposició itinerant «Mestres de la República», que té com a objectiu recuperar el record i la dignitat d'una munió de docents que

>> Monument al mestre Andreu a Sant Joan de les Abadesses.

van exercir la seva professió d'una manera més que meritòria a la comarca ripollesa i que, per causes alienes a la seva voluntat —la Guerra Civil primer i la victòria del franquisme després— es van veure obligats a fugir cap a l'exili. La mostra la componen nou expositors enrotllables, un que serveix d'introducció i els altres vuit dedicats als temes següents: el mestre Josep M. Andreu, la Festa de l'Arbre, els nous edificis escolars, les escoles rurals del Ripollès, l'escola anarquista de Ribesaltes, i tres més en què es glossa un breu esbós biogràfic de tots aquells i aquelles mestres esmentats. En el moment de redactar aquestes línies, l'exposició ja s'ha exhibit a les poblacions de Campelles (7-9 de juny), Pardines (30 de juliol - 3 d'agost) i Ogassa (8-10 d'agost), amb motiu de les respectives festes majors. La previsió és que al llarg dels pròxims dies de tardor-hivern, ho faci també a Ripoll, Campdevànol, Ribes de Freser, Sant Joan de les Abadesses, Queralbs i Camprodon. Complementant aquesta exposició, el divendres 13 de juny s'inaugurà a la vila de les Abadesses un monument en memòria i homenatge al mestre Josep M. Andreu, que deixà una petja inesborrable al llarg dels vint anys en què hi exercí el magisteri; es tracta d'un alt relleu en bronze, situat al davant de l'edifici de l'institut escola, que també en fa el nom, obra de l'escultor santjoaní Francesc Fajula.

Una inversió de futur a Ripoll | La Renfe està decidida a tirar endavant la construcció de la base de manteniment a l'estació de tren de la capital ripollesa, segons un projecte aprovat i que consisteix en espais d'emmagatzematge, de reparacions i de revisions de curt abast als trens, sense necessitat que hagin de tornar a la seva base principal. Consistirà en una gran nau de dues vies de dos-cents deu metres de longitud que, al seu torn, donaran lloc a quatre posicions de manteniment de trens de cent metres; a l'exterior, tres vies més, una de les quals es destinarà al torn de rodes. La inversió total puja a 16,6 milions d'euros, amb un termini d'execució de les obres de vuit mesos i una previsió de creació de cinquanta llocs de treball. Aquesta base, que forma part del projecte global de tallers nous per assegurar

el manteniment correcte dels setanta-dos nous trens que s'incorporaran a la xarxa ferroviària de Rodalies, situarà Ripoll com a població capdavantera de tot Catalunya en el manteniment ferroviari. Davant de les reticències del consistori ripollès pels possibles efectes adversos de contaminació acústica i impacte visual, el director de Renfe a Catalunya, Antoni Carmona, ha afirmat que s'han incorporat al futur equipament les mesures pertinents per tal de reduir-ne l'impacte ambiental i que, així, estigui del tot integrat en l'entorn urbà de la ciutat.

Cel i fosca nocturna | Aquesta nòtula va una mica més enllà dels estrictes límits fronterers del Ripollès, ja que fa referència al mapa que ha elaborat recentment la Generalitat de Catalunya sobre la contaminació lumínica arreu de les diferents comarques del Principat. Aquest mapa, que ha estat elaborat seguint els paràmetres més actualitzats de la física atmosfèrica i el suport tècnic de tres superordinadors que han hagut de processar un total de més de sis-centes mil hores de càlcul, pretén ser una eina efectiva per ordenar i dissenyar polítiques ambientals adequades a les particu-

laritats de cada racó de la geografia catalana. No han pas estat cap novetat els llocs amb més contaminació lumínica, com ara els entorns urbans de les ciutats més grans —Barcelona, especialment—, tot el litoral i certs punts amb més afluència turística (la Vall d'Aran o la Cerdanya). Pel que fa al Ripollès, el mapa el situa com una de les zones amb menys contaminació lumínica, juntament amb les altres comarques pirinenques i prepirinenques, llocs on encara es pot veure i gaudir d'unes nits fosques i d'uns cels nets i estrellats: també cal dir que la quasi absència de contaminació lumínica el que fa és afavorir la fauna nocturna del territori, ja que no interfereix per res ni en el seu hàbitat ni en el seu *modus vivendi*.

LA SELVA

Text i foto > SEBASTIÀ GODAY

Camiral serà la Caldes del golf

En aquesta crònica selvatana puc ressenyar un fet que a final de juliol de 2025 es va anunciar i que tindrà

lloc l'any 2031; una crònica predictiva?, no, una competició en el món del golf, un esdeveniment (diuen les autoritats) que duu acoblats tota mena de beneficis econòmics i de visibilitat internacional per a un poble selvatà dotat, com tot-hom sap, d'aigües termals i minerals de prestigi mundial conegudes des de, com a mínim, el temps dels romans. La Ryder Cup serà un reuulsu per a tota mena de golfistes, siguin comarcals, provincials o internacionals. Tota la premsa augura que el fet de ficar pilotetes per part de professionals del golf en divuit forats dispersos estratègicament per cinc-centes quaranta hectàrees de bosc mediterrani a Camiral, a la Costa Brava (barcelonina?), proporcionarà guanys a molts sectors lligats a aquest esport, constructors, API especialistes en xalets de luxe, restaurants, venedors d'automòbils i piscines, i tota mena de marxandatge. En definitiva, una mena de Pla Marshall que desitjo que no sigui un *¡Bienvenido, Mister Marshall!*, una del Berlanga més afinat a embocar els clots de la realitat. Sento no saber anticipar qui guanyarà la Ryder del 2031.

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > EMMA SUY, resident a la Haia (Països Baixos)

Després d'acabar el grau a l'ESMUC, vaig decidir aturar un any els estudis per treballar, estalviar i fer proves a diferents universitats per poder estudiar jazz i música moderna. Finalment, vaig entrar a dues universitats: el Berklee College of Music (Boston) i el Royal Conservatory of the Hague (Països Baixos). Després d'uns mesos de buscar beques i enviar formularis i vídeos, per raons econòmiques vaig decidir, una mica a darrera hora i a contracor (ja que la meua il·lusió màxima era poder formar-me a Boston), anar a viure a la Haia.

Decidir les coses en el darrer moment vol dir anar una mica perduda i no tenir res planejat, tret del grau que volia estudiar. Com que coneixia gent que ja